

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.066/2012/7.szám

A Kúria a dr. Király Dezső ügyvéd /fél címe 2/ által képviselt / felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda /...., ügyintéző: dr. Ivanovits Andrea ügyvéd/ által képviselt alperes neve Szerve /alperes címe/ alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. november 16. napján kelt 17.K.33.901/2010/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 17.K.33.901/2010/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. június 24-én agrár-környezetgazdálkodási támogatások jogcímen integrált szántóföldi növénytermesztési és extenzív gyepgazdálkodási célprogramra kérelmet terjesztett elő.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Közvetlen Támogatások Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2010. január 21. napján kelt .../2009. számú határozatával a kérelemnek az extenzív gyepgazdálkodási célprogramban helyt adott, míg az integrált szántóföldi növénytermesztési célprogramban forráshiány miatt elutasította. Indokolása szerint az elutasított célprogramban 44,2 pont volt a támogatáshoz szükséges minimális pontszám, a kérelmező azonban 42,4 pontot ért el.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2010. június 9. napján kelt .../2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint felperes az integrált szántóföldi célprogramban a kedvezőtlen adottságú szempontra 10 pontból 4,2 pontot, az agrár végzettség szempontjára a felsőfokú végzettségére tekintettel 8 pontból 8 pontot kapott. Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott agrár-környezetgazdálkodási támogatások igénybevételeinek részletes feltételeiről szóló 61/2009.(V.14.)FVM rendelet /a továbbiakban: FVM.r1./ 3. számú mellékletének I. pontja szerint járó pontokat a felperes számára megítélte. A kedvezőtlen adottságú területekre /a továbbiakban: KAT/ adható pontszám kiszámítására az FVM.r1. 35.§ /4/ és /5/ bekezdése alapján - a 2.§ 30. pontjára tekintettel - az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások esetében a kedvezőtlen adottságú területek és az azokhoz tartozó települések megállapításáról szóló 24/2007.(IV.17.)FVM rendelet /a továbbiakban: FVM.r2./ szerint meghatározott Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer (MePAR) fedvény alapján került sor. A KAT-ként el nem fogadott fizikai blokkok nem esnek e jogszabályok által hivatkozott területek közé, így utánuk többletpont nem jár. Az FVM.r1. 31.§ /12/ bekezdés c.) pontja értelmében a támogatási kérelem benyújtási idejének leteltét követően nincs lehetőség a pontozáshoz szükséges dokumentumok benyújtására, így a 2010. január 25. napján benyújtott szaktanácsadási szerződést és a középfokú végzettség igazolását figyelembe venni nem lehet a pontozáskor. Az FVM.r1. 33.§ /3/ bekezdése értelmében egyébként a felsőfokú agrárvégzettség beszámítására tekintettel a középfokú agrárvégzettségért már több pont nem adható.

A felperes keresetében a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Vitatta, hogy alperes határozata bírósági felülvizsgálatra alkalmas lenne, mert nem felel meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 72.§ /1/ bekezdés ea.) pont és ef.) pontjaiban foglaltaknak, részletes indokolást nem tartalmaz és nem jelöli meg, hogy mely blokkokat nem fogadott el KAT területként. Fenntartotta álláspontját, hogy e területek vonatkozásában a hatóság számítási hibát vétett, mert 280,73 ha elismert KAT területtel rendelkezik, így 4,2 pont helyett számára 4,4 pont jár. Hivatkozott arra, hogy a teljes 636,56 ha-ja teljesíti a KAT területek FVM.r2-ben meghatározott feltételeit, így a teljes területét ekként kellett volna minősíteni, az alperesnek ezt észlelnie kellett volna, szükség esetén szakértőt is kirendelhetett volna e körben. Állította, hogy 2009. június 24. napján a kérelemcsomaggal együtt a szaktanácsadási szerződést is postára adta, melyet igazolni nem tud. A 2010. január 25-i benyújtás már ismételt csatolás volt,

amelyet ettől függetlenül az alperesnek értékelnie kellett volna.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az FVM.r1. 2.§ 30. pontja, 35.§ /4/ bekezdése, 3. számú mellékletének I. pontja, az FVM.r2. 1.§ /1/-/3/ bekezdései alkalmazásával azt állapította meg, hogy az elsőfokú hatóság helyes eljárással a MePAR fedvény szinten KAT-os területként nyilvántartott, az Irányító Hatóság közleményében meghatározott területeket vette figyelembe KAT-ként. Rögzítette, hogy jogszabály nem hatalmazza fel a hatóságot arra, hogy agrár-környezetgazdálkodási kérelem elbírálására irányuló közigazgatási eljárásban vizsgálja a kérelmezett területek kedvezőtlen adottságú minőségét, és KAT-nek minősítsen a MePAR-ban fedvény szinten ekként nem jelölt területeket. Az alperes tehát mulasztást e körben nem követett el.

A felperes tévesen állította, miszerint a MePAR fedvény szinten 280,73 ha területe minősülne KAT-nek. Nem bizonyította, hogy a hatóság megalapozatlanul vett figyelembe KAT-ként 267,63 ha-t, amelyből következően nem támasztotta alá, hogy az alperes számítási hibát vétett volna.

Jogszerű és megfelelően indokolt az alperes döntése abban a körben, hogy középfokú agrárvégzettségre a felsőfokú végzettségre megadott pontok miatt nem jár további pontszám.

Helytálló az alperes döntése arról is, hogy az FVM.r1. 31.§ /12/ bekezdése alapján a támogatási kérelem benyújtására rendelkezésre álló határidő leteltét követően már nem volt lehetőség a kérelem pontozásához szükséges dokumentumok hiánypótlására. Így nem volt figyelembe vehető a jogszabályi határidő leteltét követően, 2010. január 25-én benyújtott szaktanácsadási szerződés. A felperes azt pedig nem igazolta, hogy a szerződést határidőben is benyújtotta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet és a határozatok hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezésével. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem döntött a kereseti kérelemnek a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény /a továbbiakban: Mtv./ 5.§-át sértő alperesi eljárás vonatkozásában. A kereseti kérelemben és a per során is sérelmezte ugyanis, hogy a közigazgatási szerv a pályázat késedelmes elbírálásával jogszabályt sértett és ezzel számára jelentős hátrányt okozott. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy az alperes a per során: 2011. május 20-án benyújtott előkészítő iratában semmiféle magyarázatot nem adott a határozatok tartalmi hiányosságaira. Az alperesnek a KAT-ek értelmében fizikai blokkonként az alkotó talajtípusok százalékos arányát, a tiltó és megengedési határértékeket jelölve fizikai blokkonként kellett volna megindokolni döntését, és hiánytalan indokolás esetén a bírói út is elkerülhető lett volna.

Fenntartotta álláspontját, hogy a szaktanácsadói szerződést határidőben benyújtotta, amelyet az őstermelő lányának az alperessel folytatott perében készített jegyzőkönyvvel is kívánt igazolni.

Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. XX. fejezetében szabályozott speciális szabályok alkalmazásával közigazgatási perben a bíróság a felperes által megjelölt közigazgatási határozat jogszerűségét vizsgálja. A felülvizsgálat kereteit a Pp. 215.§-ának megfelelően meghatározza a kereset, a bíróság a határozatok jogszerűségét azok alapján a jogszabályok alapján értékelheti, amelyeket a felperes keresetében megjelölt. A felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson [141.§ (1) bek.] változtathatja meg. A keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresetlevéllel nem támadott önálló - a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető - rendelkezésére csak perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni /Pp. 335/A.§ /1/ bekezdés/.

A felperes keresetlevelében a hatóság által megsértett jogszabályként feltüntette az Mtv. 5.§-át, azt azonban nem közölte, hogy e §-on belül melyik pont sérült, továbbá keresetének e jogszabályhelyre alapított részét az elsőfokú tárgyalásig illetve azon sem indokolta meg. A felülvizsgálati kérelmében hivatkozott csak a b.) pontra, amely szerint: „A piaci szereplők gazdálkodása kiszámíthatóságának érdekében biztosítani kell, hogy az ügyfelet csak a kérelem elbírálásához legszükségesebb mértékben terhelje adminisztrációs kötelezettség.”. Az elsőfokú bíróság a Pp. 213.§-ának /1/ bekezdését nem sértette meg azzal, hogy a pontos jogszabályhely és indokolás nélkül előterjesztett keresetrészt elutasította.

A Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási perben az elsőfokú bíróság a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségét bírálta el a perindításra nyitva álló határidőn belül előterjesztett kereseti kérelem keretei között, amelyből következően polgári jogi igényről, mint például a felperes által hivatkozott „többletköltségekről” jogszabályi lehetőség hiányában jogszerűen nem döntött.

A felperes a határozatok jogszerűségét eljárási jogi és anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozással vitathatja, a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül

helyezheti, illetve megváltoztathatja /Pp. 339.§ /1/-/2/ bekezdés/. A határozatok hatályon kívül helyezésére eljárási jogi jogszabálysértés esetén akkor van lehetősége, ha az kihatott az ügy érdemére, és a perben nem orvosolható.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően pontos, precíz és nem iratellenes tényállást rögzített, az irányadó jogszabályokat idézte is, és a tényállást ütköztetve a jogszabályokkal jogi indokolását részletesen kimunkálta. Kifejtette ítéletében, hogy a hatóság a KAT-ról jogszabályok /FVM.r1. 2.§ 30. pont, 35.§ /4/ bekezdés, FVM.r2. 1.§ /1/-/3/ bekezdései, 2.§/ alapján döntött, kiemelve, hogy az FVM.r2. a KAT-ek megállapításáról rendelkezik, előírva, hogy e területek listáját az Irányító Hatóságnak közleményben közzé kell tennie. A felperes nem cáfolta meg a hatóság jogalkalmazásának helytállóságát.

A Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszert (MePAR) a 115/2003.(XI.13.)FVM.r. szabályozza, meghatározva, hogy a MePAR a Mtv. hatálya alá tartozó, földterülethez kapcsolódó támogatások eljárásainak kizárólagos - állami tulajdonú - országos azonosító rendszere, amely eljárások során a MePAR adattartalmát kell használni /2.§/. A MePAR alapvető adatai: a fizikai blokkok határvonalai; a fizikai blokkon belül a jogcím szerinti támogatható terület vagy területek határvonalai; a támogatható és nem támogatható területek mértéke; a blokkazonosító; ortofotó vagy nagyon nagy felbontású űrfelvétel; a tematikus rétegek, valamint a kataszteri fedvény /4.§/. A felperes nem bizonyította, hogy a hatóság nem a MePAR fedvény szinten KAT-ként nyilvántartott, az Irányító Hatóság közleményében meghatározott területeket vette figyelembe kedvezőtlen adottságú területként. Az irányadó jogszabályok, azonosító rendszer adatai alkalmazásában való hatósági hiba, mulasztás felperes által történt bizonyítottságának a hiányában az elsőfokú bíróság - a kereseti kérelem keretei között - helytállóan állapította meg a határozatok jogszerű voltát. A felperes nem igazolta, hogy a mikénti döntésre az indokolás részletezettsége /Ket. 72.§ /1/ bekezdés e.) pont/ kihatott volna.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt, a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria ezért a szaktanácsadói szerződés benyújtása időpontjával kapcsolatosan csak a felülvizsgálati eljárásban benyújtott okiratokat nem értékelhette, a felperes pedig a perben a Pp. 164.§ /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére e szerződésnek a kérelemcsomaggal együtt történt benyújtását nem igazolta.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Kúriának annak viseléséről és mértékéről határoznia nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2012. december 13.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró***